

وگناه بازگشتد قلعه عذاب جحیم و طرد عذاب الحریق پس از آن
راست عذاب دوزخ و مرین که نداشت معنی کافر از او آتش سوزان در دنیا که
هم از آن خندق آتش برود اندو مرایش ترا بسوخت تا بر خلق بداند که آتش بفرمان
من بسوزد حق تعالی صفت مومنان را یاد کرد و گفت جل جلاله ان الذین امنوا
وعملوا الصالحات طمّرتنا جنت تجري من تحتها الانهار بدرستی که
انسانی که ایمان آورد و نیکو عملهای نیکو کرده اند از آتش نزارا شد بستانند که هر دو
در زیر درختان آن جو بادك الفون العظیمه است که در هر یک معنی آن در دنیا
که آتش آند و صبری کردند مرایش راست بهشت جاودان و خاص باقی از عذاب بدرستی است
ببش تریک لشاید بدرستی که رضای تو سخت است البش که رضای حق تعالی است
بیکدیگر یغید بدرستی که رضای تعالی او نیکو را بار دیگر باز زنده کند عذاب زنده
دقیل عذاب کند که از او دنیا و باز کرد از عذاب بر ایشان در آخرت وهو العقیق
الودود و آن خدایست که نیک از زنده است مومنان را دوست دارد و دوست
خوش است و قیل امر زنده عاصیان نیست و دوست دارند که تو بکنند که گنبد با توانی
دوست او را یعنی مومنان را که دوست حق تعالی اند و در پستان خاصا
زنجانی با بیک نشوی **س** ای بسا کس را که صورت راه زود قصد صورت کرده

براندازد

و کم و گستان او را دوست داری و طالب صحبت ایشان باشی **پیست**
از کفر حق پناهنده زای کفر **س** بین جمعی که در زشتی کلمه با حین ماه و حین مغامری
طالب حضرت زود یعنی بری **س** بیرون تا جمع الرحمن من تا شوم معصوب سلطان زمین
سالمه ترم بر پروا **س** سالها بود در ان سالها **س** تو چنین باشی با همکار چنین
زاک عاشق مر و جید من **س** و العشر الجید خداوند عیش بزرگست هیچ چیز
خلوقات عیش بزرگتر نیست الجید بزرگ حمزه و کس ای الجید بگردان خوانده اند و ما
ز ابقه دال فقال لیا برین کنده است آنچه خواهد مرا خواهد بدید آنچه خواهد نصیب است
که صد بزی و راغی باشی بصحبت النبی **پیست** قسمت قسم من هر کوی و نفعی که بر من شود
چون تو در رویت **س** هل اتیک حلیه الجنود بدرستی که اند تو سخنش که ای فریاد
و قول و آن لشکر ای فرعون و مودیان بودند که ایشان را هلاک کردیم عذاب بزرگ
که از آن است را نر هلاک خواهد کرد بل الذین کفروا و تکذیب بل کس که کافر شده اند
در انکار ندان عذابها را با وجود آنکه میدانند و مکار میکنند و ایمان می آرند تقوان بر نماند
الهی است و کتاب عز و قرآن شریف **س** و الله من و راجع محیط صلی
نصیب حال کافران و تواناست هلاک کردن ایشان و از پس سرش ایشان
طیبت یعنی کرد اگر ایشان را که فراموش شوند که نجات از عذاب بل هو قرآن

Copyrighted by Saqin University